

Skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła istotne wymogi proceduralne oraz nadużyła władzy przyjmując sporne rozporządzenie bez należytego uwzględnienia prowadzonych przez Komisję związanych z tym postępowań.

Zdaniem skarżącej Komisja i) nie zbadała we właściwy sposób legitymacji składających skargę i/lub nie dokonała własnej oceny ich legitymacji, ii) uznała za nieważną informację i/lub nie uwzględniła dostępnej informacji, iii) dokonała błędnej oceny szkody poniesionej przez zainteresowany przemysł wspólnotowy, iv) nie dowiodła występowania wspólnotowego interesu w nałożeniu ceł przywozowych oraz v) naruszyła przysługujące skarżącej prawo do obrony.

Skarżąca podnosi, że stanowi to nadużycie władzy.

(¹) Dz.U. 2006 L 270, str. 4.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Calebus przeciwko Komisji

(Sprawa T-366/06)

(2007/C 20/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Calebus, S.A. (Almería, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Bocanegra Sierra)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności, uchylenie lub odwołanie i stwierdzenie bezskuteczności opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 259 z dnia 21 września 2006 r. decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty w zakresie, w jakim ujęte w tym wykazie TZW „ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla” obejmuje farmę „Las Cuernas”, oraz nakazanie Komisji dokonania takiej zmiany granic tego TZW, żeby wspomniana farma nie była nim objęta.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja

- narusza dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (¹), włączając do TZW ES61110006 niektóre grunty będące własnością skarżącej, które nie spełniają niezbędnych wymogów środowiskowych oraz

- jest arbitralna, ponieważ z tego samego terenu wyłączone zostały grunty, które spełniały kryteria zobowiązujące do zaklasyfikowania tych działek jako TZW.

(¹) Dz.U. L 206 z 22.7.1992 r., str. 7.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Kuwait Petroleum Corp. i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/06)

(2007/C 20/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuwejt), Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Zjednoczone Królestwo) oraz Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Niderlandy) (Przedstawiciele: adwokaci D.W. Hull i Dr. G. M. Berrisch)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)4090 z dnia 13 września 2006 r. w zakresie, w jakim odnosi się ona do skarżących lub
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 13 września 2006 r. („zaskarżoną decyzją”) Komisja nałożyła solidarnie na skarżące, spółki Kuwait Petroleum Corp. („KPC”), Kuwait Petroleum International Ltd („KPI”) i Kuwait Petroleum (Nederland) BV („KPN”), grzywnę w wysokości 16,632 mln EUR z tytułu naruszenia art. 81 WE w drodze ustalania cen na niderlandzkim rynku asfaltowym. W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny z powodów przedstawionych poniżej.

W pierwszym zarzucie skarżące stwierdzają, że Komisja popełniła oczywisty błąd dotyczący okoliczności prawnych i faktycznych, ponieważ zastosowała niewłaściwe przepisy, uznając KPC i KPI za odpowiedzialne za działania KPN oraz nie przedstawiła odpowiednich dowodów w świetle właściwych przepisów. Ścisłej mówiąc skarżące podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji stwierdziła, iż zarówno KPC, jak i KPI ponoszą odpowiedzialność za udział zarządu KPN w niderlandzkim kartelu asfaltowym, ponieważ KPN jest spółką zależną należącą w całości do KPC, a KPC i KPI mają w stosunku do KPN szerokie uprawnienia nadzorcze. Skarżące utrzymują, że spółka dominująca nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności jedynie na podstawie udziałów i szerokich uprawnień nadzorczych oraz że Komisja ma obowiązek ustalenia, że spółka dominująca sprawowała kontrolę nad zachowaniem spółki zależnej na rynku objętym naruszeniem w stopniu wystarczającym do przyjęcia rozsądnego założenia, że spółka zależna nie działała samodzielnie w związku z naruszeniem.

Następnie, w zarzucie drugim skarżące podnoszą, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji lub ewentualnie obniżyć grzywnę, ponieważ Komisja naruszyła prawo, nakładając na skarżące grzywnę z naruszeniem komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. (¹), który przewiduje, że jeżeli podmiot wnoszący o zastosowanie względem niego tego komunikatu przedstawi dowody dotyczące poprzednio nieudowodnionych okoliczności faktycznych, a okoliczności te mają związek z wagą naruszenia lub czasem trwania kartelu, Komisja nie może ich wykorzystać przeciwko temu podmiotowi.

W zarzucie trzecim skarżące podnoszą wreszcie, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu procentu obniżki grzywny na podstawie komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. i w związku z tym stwierdzają, że grzywnę należało obniżyć maksymalnie o 50 %.

(¹) Komunikat dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli, Dz.U. z 2002 r., C 45, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2006 r. — IMI i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-378/06)

(2007/C 20/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IMI plc (Birmingham, Zjednoczone Królestwo), IMI Kynoch Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo), York-

shire Fittings Limited (Leeds, Zjednoczone Królestwo), VSH Italia Srl (Bregnano, Włochy), Aquatis France SAS (La Chapelle St. Mesmin, Francja) oraz Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Ravensburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Struys i D. Arts)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. b) ust. 1 i 2 lit. b) ust. 2 decyzji Komisji z dnia 20 września 2006 r. zmienionej decyzją Komisji z dnia 29 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza — C (2006) 4180 wersja ostateczna);
- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej na skarżące oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. w sprawie COMP/F-1/38.121 — Złącza, w której Komisja stwierdziła, że skarżące wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym poprzez ustalanie cen, uzgadnianie cenników, uzgadnianie zniżek i rabatów, uzgadnianie mechanizmu wprowadzania podwyżek cen, przydział rynków krajowych, przydział klientów oraz wymianę innych informacji handlowych.

Na poparcie tej skargi skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i niedyskryminacji, ponieważ grzywna nałożona na skarżące w zaskarżonej decyzji jest nadmierna w porównaniu z wielkością spółek skarżących oraz z rozmiarem rynku właściwego, biorąc pod uwagę podejście Komisji w jej wcześniejszych decyzjach. Skarżące twierdzą, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez włączenie sprzedaży zaciskarek do rynku właściwego w celu oceny wagi naruszenia.

Skarżące podnoszą następnie, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez uznanie, że skarżące nie udowodniły związku między porozumieniami europejskimi i tymi w Zjednoczonym Królestwie. Zdaniem skarżących Komisja przedstawiła niewystarczające uzasadnienie w tym względzie. Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, odmawiając przyznania skarżącym obniżki ich grzywien z tytułu współpracy wykraczającej poza zakres komunikatu w sprawie współpracy (¹) w związku z dostarczeniem dowodu na związek między kartelem europejskim i kartelem w Zjednoczonym Królestwie, podczas gdy przyznała ona spółce FRA.BO obniżkę grzywny na tej samej podstawie, z powodu dostarczenia dowodów na istnienie kartelu po przeprowadzeniu kontroli.